

og de Vædringsforslag, som nu ere stillede af Udvalgets Mindretal. Han har gjort opmærksom paa, at Udvalgets Mindretal er gaaet meget vidt ligeoverfor Flertallet med Hensyn til Indrømmelser, idet det har nærmet sig mere til det, som Flertallet har foreslaaet, end til det, som oprindeligt var foreslaaet af Regjeringen. Naaget jeg forsaavidt nødig vil gjøre det, skal jeg erklære, at jeg kan gaa ind paa Loven, hvis den vedtages, saaledes som den vil blive efter Mindretallets Vædringsforslag, derimod vil jeg aldeles ikke bryde mig om Loven, saaledes som den foreligger her. Dernæst skal jeg bemærke, at det er mig umuligt at se, hvilken særlig Parallel der er mellem Bestyreren for det meteorologiske Institut og en Kontorchef. Ja, de skrive af og til begge to, men nogen anden Parallel ser jeg ikke. Der er derfor ikke nogen Grund til at frygte for, at man ved at fastsætte Lønningerne for Bestyreren for det meteorologiske Institut i mindste Maade skulde foregribe, hvad Lønning der skal sættes for Kontorchefer. Jeg maa give den ærede første Laler Ret i, at det her dreier sig om 800 Kr. og ikke om 3 à 400,000 Kr. eller hvormeget det var, Ordføreren ansørie. Jeg gjentager: Hvis Lovforslaget skal vedtages saaledes, som det foreligger fra 2den Behandling, bryder jeg mig ikke derom; jeg vil i saa Fald foretrække, hvis det ikke kan forandres ved senere Behandlinger, at Sagen bliver ved at være under Finantsudvalgets Omraade.

Jørgensen: Jeg vil nødig opholde det høie Thing længe ved denne Sag, men ved den noget bittere Vilde, den ærede Ordfører staar ud — han syntes idag at være i usædvanlig daarligt Humør — nødes jeg til at sige et Par Ord. Den ærede Ordførers Fremfærd minder mig om den gamle Historie med Drengen, der sagde: Lader du den ligge, faar du Prygl, og tager du den op, faar du ogsaa Prygl. Skaar havde vi ikke stillet Vædringer; da var det galt; idag have vi stillet saadanne, saa er det endnu galere. Hvorledes skal man tilfredsstille det ærede Medlem? Det ærede Medlem siger, at han gaar frem efter Principer. Jeg skal love derfor. Skaar havde det ærede Medlem 2 Mill. i Lommen; det var, naar vi vedtog Vædringsforslaget paa Finantsloven. Idag nødes han med 3—400,000 Kr., hvis vi vedtog de 800 Kr. paa dette Lovforslag. Det kan være, at det er Principer, men saa er det nødvendigt at gjøre klart, hvad det er for et Princip, hvorved han faar Ligheden frem mellem Chefen for det meteorologiske Institut og Kontorchefer. Den høitærede Minister var noget haard, idet han sagde: Der er den Lighed, at de skrive endel begge to. Der er maasse andre Ligheder, men det er dog mærkeligt at sige, at Konsekventerne af at bestemme 3,600 Kr. for Chefen for det meteorologiske Institut og at

give hver af Underbestyrerne en Begyndelsesløn af 2,000 Kr., vil bevirke, at Lønningerne for Kontorchefer, Fuldmægtige osv. — kort sagt en Masse Embedsmænd — totalt maa forandres, og at Konsekventen deraf vil være 3—400,000 Kr. Merudgift. Det er ganske vist, at den ærede Ordfører har ganske god Evne til at gjøre Folk bange, forsaavidt man lader sig gjøre bange for noget Saadant. Uden mindste Begrundelse siger han: Det er saaledes, og saa haaber han, at de Herrer tro ham, men nu faae vi jo det at se ved Afstemningen. 800 Kr. ligge os imellem, det er hele Sagen, og det er aldeles ubegrundet, at det at stemme for disse Forslag, skulde have saa enorme Konsekventer. Det ærede Medlem vil give det Udseende af, at vi ville narre Thinget med disse 800 Kr., og saa derved slaa en Kile ind i alle Lønningsslovene, men jeg kan forsikre, at denne Sag er simpel og enkelt, og der er ikke nogen Bagtanke derved. En Ting er vist, og det er, at naar det ærede Medlem nu vil paatage sig at sige til det høie Thing, hvad jeg engang i Fremtiden vil komme til at sige, saa er dette Noget, som det ærede Medlem ikke er berettiget til. Det ærede Medlem kan virkelig ikke vide, hvad jeg en anden Gang vil sige, hvis dette Forslag bliver vedtaget nu, men hvad jeg end engang vil komme til at sige eller ikke sige, saa haaber jeg dog, at det skal blive noget Mere end det, som det ærede Medlem nu i dette Dieblit tror at kunne spaa, at jeg vil komme til at sige. Jeg tror derfor ikke, det er heldigt at komme ind herpaa. Jeg forstaar ikke den Maade, hvorpaa det ærede Medlem talte. Hvis det ærede Medlem havde sagt: Jeg tilraader at stemme imod disse Vædringsforslag, thi jeg finder, at Lønnen er høi nok, saa kunde jeg have forstaet det; men naar det ærede Medlem siger, at, dersom man vedtager disse Forslag om en Forhøielse af 800 Kr. paa denne Lov, saa vil det konsekvent medføre en Udgift af ca. 400,000 Kr., saa maa jeg tilstaa, at jeg finder dette meget uheldigt, og jeg er derfor nødt til at protestere derimod. Jeg beder undskyldte, at jeg har opholdt det høie Thing saalænge ved denne Sag, da jeg erkjender, at den følgende Sag paa Dagsordenen har langt større Betydning.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg troede dog ikke, at jeg, naar Flertallet havde vedtaget et vist Forslag ved 2den Behandling, behøvede at sige, at jeg havde fundet, at det saaledes vedtagne Forslag var høit nok. Jeg troede, det var overflødig at sige, at et Forslag, som man selv havde stillet, ansaa man for rigtigt. Men selv affet herfra, mener jeg, at disse Vædringsforslag gaa ud paa Forhøielse, som i og for sig er ganske unødvendige, og som ikke bør anbefales, især paa Grund af den Kileform, som de nødvendigtvis maa have, uden at der dog derfor behøves at